

[Aase Olesen]

egentlig en ganske morsom påstand fra et parti, som hævder, at man vil indkomstskat-terne til livs.

Bollmann (CD):

Forslaget, som her er fremsat, er bemærkelsesværdig kort, og det lyder besnærende, at man ved en udsættelse af den kommende vurdering sparer en række grundejere for skatteforhøjelser. CD vil gerne være med til at spare grundejere for skatteforhøjelser, derom skal der selvfølgelig ikke herske nogen tvivl, men vi synes også, det skal siges, at det ikke kun er beskatningsgrundlaget, der er afgørende. Vi har i den senere tid hørt og set mange trusler om at straffe ejere af fast ejendom. Vi har også oplevet, at et enkelt erhverv, nemlig landbruget, er straffet særlig hårdt gennem en særskat, og i disse dage truer man så igen alle husejere med ekstra 3 promilles afgift. Det var nok mere på sin plads at vedtage et forslag, som sagde stop for sådanne trusler.

Jeg er enig i, at ingen har glæde af at blive udnævnt til papirmillionær, men jeg tror også, man lige så godt kan tage fat på en ændring af vurderingsreglerne omgående. Vi har jo en betænkning liggende; det, vi savner, er blot politisk vilje til at gennemføre kontantvurderingen nu.

Vi vil altså ikke i situationen totalt afvise fremskridtspartiets forslag, men vi må nok have vores tvivl om, hvorvidt det overhovedet hjælper på ret meget. Det ligger i hvert fald klart efter ordførerrækken, at forslaget ikke har nogen chance for at blive gennemført.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan heller ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Vi mener, det er nødvendigt med vurderinger, der registrerer den værdi, som ejendommene rent faktisk har; så kan man diskutere, efter hvilke principper det skal være. Vi deler den opfattelse, som flere ordførere har givet udtryk for, at man faktisk burde have hyppigere vurderinger, man burde nok have vurderinger hvert år, således at man ikke fik de store spring i vurderingerne.

Vi afviser totalt synspunktet om, at vurderingerne i sig selv er inflationsfremmende, og hvis man skal se på landbrugsområdet, fore-

kommer det mig, at man selv efter 16. alm. vurdering gennem adskillige år faktisk har været i stand til at optage forøgede lån. Den filosofi, som fremskridtspartiets ordfører her gav udtryk for, den synes derfor ikke at have megen bund i virkeligheden. Jeg synes ikke, det er et forslag, man skal spille megen opmærksomhed på. Jeg synes kort og godt, at man skal afvise forslaget.

Dohrmann (FP):

Vi ved alle sammen og har i de sidste dage hørt, at statsministeren mener, der skal laves forlig mellem de fire gamle partier, og derfor kan det godt risle én koldt ned ad ryggen, når man nu ser, at alle, lige bortset fra det konservative folkeparti, afviser dette forslag.

Forslaget er stillet med den begrundelse, at skal vi have hold på lønomkostninger og andre omkostninger, nytter det ikke noget, at man bliver ved med at plukke folk.

Fru Aase Olesen bemærkede, at det var noget mærkværdigt noget af fremskridtspartiet at skrive, at skatteministeren fik et større beskatningsgrundlag, men når man ønsker at opskruer værdierne på ejendomme hvert fjerde år den ene gang efter den anden, er det ret og slet og kun for at få et højere beskatningsgrundlag, og det gælder formuebeskatningen, det gælder lejeværdien, det gælder ejendomsskatten, og det gælder faktisk en lang række andre beskatningsområder. Derfor skal man bare lige være klar over, at når nogle partier her i salen ønsker at få gennemført 17. alm. vurdering, er det med det ene formål at få nogle flere skattepenge i kassen. Det er det, der ligger bagved. Jeg ved da godt, at det irriterer socialdemokraterne og de røde og retsforbundet for den sags skyld også, at så mange har købt en ejerbolig f. eks. her i landet. Man ser jo helst, at folk bliver stoppet ind i en eller anden lejlighed. At der er nogle, der slipper helskindet gennem følgerne af den inflationspolitik, som folkettinget fører, irriterer socialdemokraterne og de røde voldsomt.

Men man skal være klar over, når man afviser dette forslag, at ikke én bliver rigere, fordi man skruer vurderingerne op med 50 pct. eller 55 pct., eller hvor meget skatteministeren og de, der ellers afgør den slags ting, nu engang kan finde på. Men det, der er en kendsgerning i dag, er, at ikke alene huspri-